

з попереднім роком зменшуються на 56,83%. Прибуток 2016 року формується шляхом отримання доходу після корегування резервів під зменшення корисності кредитів і незначних збитків від курсових різниць, у результаті операцій з іноземною валютою та збільшення чистих процентних доходів банку.

Отже, здійснюючи підсумок дослідження, слід зауважити, що для подальшої діяльності аналізованої нами банківської установи необхідно було б оптимізувати формування фінансового потоку за рахунок проведення результативної інвестиційної політики та збільшення частки дохідних активів, а також управління фінансовими потоками потребує виважених рішень професійної команди банку, дії якої прямо чи опосередковано впливають на результати діяльності.

На даний час в аналізованій нами банківській установі основну увагу слід приділяти управлінню вихідним фінансовим потоком для покращення процесу діяльності, з використанням усіх наявних ресурсів та оптимізацією витрат, при формуванні прибутку, також, доцільно було б дослідити причини виникнення витрат та їх вплив на ліквідність банку, що є дієвим методом покращення фінансового стану, підтримки конкурентоспроможності та мінімізації ризиків. Необхідно здійснювати моніторинг та аналізувати фінансові потоки від моменту надходження у банк, нагромадження та до моменту виходу, здійснювати прогнозування та планування різноманітних фінансових потреб у довготривалій перспективі.

Література

1. Квартальний звіт АТ «Райффайзен Банк Аваль» за I-III квартали 2017 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.aval.ua/about/bank_reports/.
2. Коваленко М. О. Джерела формування ресурсів банку та особливості цього процесу на різних етапах економічного розвитку / М. О. Коваленко // Вісник соціально-економічних досліджень. – 2014. – № 3 (54). – С. 212-216.
3. Фінансова звітність та аудиторський звіт АТ «Райффайзен Банк Аваль» за 2013-2016 рр. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.aval.ua/about/bank_reports/.

Пиж В. В., ст. гр. ФСГм-22
Мартинюк В. Ф., к.е.н., доцент

ОЦІНКА ФАКТОРІВ, ЩО ВИЗНАЧАЮТЬ ІНВЕСТИЦІЙНУ ПРИВАБЛИВІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

Основним етапом формування інвестиційної привабливості підприємства є визначення факторів впливу на неї та їх оцінка, що сприяє кращому та більш повному розумінню самої сутності інвестиційної привабливості. Оцінка

інвестиційної привабливості підприємства є інтегральною характеристикою його внутрішнього середовища.

У процесі визначення сутності поняття інвестиційної привабливості підприємства необхідно враховувати мету дослідження інвестиційної привабливості. Замовником проведення оцінки інвестиційної привабливості може бути як безпосередньо саме підприємство, так і потенційний інвестор. Мета кожного з них є різною. При цьому ефективним інвестування є таке, при якому присутній подвійний ефект: позитивні результати як для інвестора, так і для підприємства [1, с. 87].

Існує безліч класифікацій факторів, що визначають інвестиційну привабливість, кожен з яких може бути охарактеризований різними показниками, які часто мають одну і ту ж економічну природу. Одні фактори, що визначають інвестиційну привабливість підприємства, класифікуються на: формальні (розраховуються на підставі даних фінансової звітності) та неформальні (компетентність керівництва, комерційна репутація і т. д.). Інвестиційна привабливість з точки зору окремого інвестора може визначатися різним набором факторів, що мають найбільше значення у виборі того чи іншого об'єкта інвестування.

На наш погляд, вплив досягнутого рівня фінансового стану на інвестиційну привабливість підприємства очевидний. Однак, не можна применшувати значення й інших чинників. На нашу думку, до них слід віднести як зовнішні (політичний, правовий, ресурсно-сировинний, інфраструктурний, споживчий, екологічний, демографічний), так і внутрішні, на дослідженні яких зупинимося більш детально. До внутрішніх факторів віднесемо наступні.

1. Інвестиційний – характеризується інвестиційною активністю підприємства, інвестиційним потенціалом та ризиком, а також ефективністю управління інвестиційною діяльністю підприємства. Чим більше коштів вкладається власне у підприємство і в інші інвестиційні об'єкти, чим більший відсоток освоєння інвестицій, тим вища ймовірність отримання інвестором прибутку, і, як результат, тим вища інвестиційна привабливість підприємства.

2. Фінансовий фактор характеризується рівнем отриманого прибутку підприємства і часткою прибутку від інвестиційної діяльності. При цьому доцільно визначити тенденції отримання прибутку підприємством. Крім того, необхідно проаналізувати використання підприємством власних джерел фінансування інвестиційної діяльності та залучення позикових. Важливо досліджувати рівень фінансової незалежності підприємства, щоб уникнути зовнішнього впливу на прийняття управлінських рішень, у т. ч. інвестиційних.

3. Виробничий фактор – визначає рівень розвитку виробничого сектора підприємства. Характеризується ступенем задоволення потенційного попиту і можливостями розширення виробництва. Високий рівень розвитку виробничої

сфери передбачає достовірні оцінки очікуваної норми рентабельності та підвищує інвестиційну привабливість підприємства. При нерозвиненій виробничій сфері для інвестора виникає ризик втрати вкладених коштів і зростає ймовірність непередбачених додаткових вкладень.

4. Зростання капітального будівництва. Характеризує можливості розширення підприємства і, безумовно, робить позитивний вплив на його інвестиційну привабливість.

5. Інноваційний – визначається використанням досягнень науково-технічного прогресу у виробничому процесі. Надзвичайно важливим у зв'язку з цим стає обсяг витрат на НДДКР. Чим вища їх частка у структурі розподілу прибутку, тим вищий рівень розвитку виробництва. При цьому чим менший термін з моменту розробки до моменту впровадження у виробництво науково-технічних розробок, тим вища їх ефективність і тим вища привабливість для інвестора.

Таким чином, виділяється сфера діяльності підприємства, яка пов'язана з найбільшими ризиками і має найбільшу кількість слабких сторін, вживаються заходи для поліпшення становища за виділеними напрямками.

Проведення аналізу фінансового та інвестиційного стану підприємства є основою для розробки стратегії розвитку. Для потенційного інвестора стратегія демонструє бачення підприємством своїх довгострокових перспектив і адекватність менеджменту підприємства умовам його роботи (як внутрішнім, так і зовнішнім). Очевидно, що найбільше значення має наявність чіткої стратегії для інвесторів, зацікавлених у довгостроковому розвитку підприємства, а саме тих, що беруть участь у бізнесі.

Одним з найскладніших заходів щодо підвищення інвестиційної привабливості підприємства є проведення реформування (реструктуризації). Повна програма реформування включає сукупність заходів щодо комплексного приведення діяльності компанії у відповідність до мінливих умов ринку і виробленої стратегії її розвитку. Реструктуризація може проводитися за кількома напрямками: реформування акціонерного капіталу, зміна організаційної структури і методів управління, реформування активів, реформування виробництва. Комплексна реструктуризація підприємства включає у себе комбінацію заходів, що відносяться до декількох з перерахованих вище напрямків [2, с. 33].

З метою підвищення інвестиційної привабливості керівництвом підприємства може бути проведено комплексне реформування системи управління, яка не дозволяє в існуючому вигляді залучити інвестиції у необхідному обсязі. у результаті реформування повинна бути підвищена ефективність системи контролю витрат, бюджетування, контролю виконання планів. Наслідком проведених заходів буде зростання рентабельності діяльності та впевненості інвестора у здатності підприємства ефективно освоїти інвестиції.

Підприємство може сформувати програму заходів для підвищення інвестиційної привабливості, виходячи зі своїх індивідуальних особливостей та сформованої кон'юнктури ринку капіталу. Реалізація такої програми дозволить прискорити залучення фінансових ресурсів і знизити їх вартість.

Можна зробити висновок, що потреба підприємств в інвестиціях, як джерелі фінансування, дуже висока. Їх залучення, перш за все, дозволить підвищити продуктивність активів, так як знос основних засобів на даний момент на багатьох підприємствах перевищує всі допустимі норми, також допоможе впровадити виробництво нової продукції, що сприятиме отриманню прибутковості (прибутку) і дозволить розвивати інноваційні технології. Але залучити інвестора не можливо без постійної оцінки та аналізу інвестиційної привабливості підприємства, що є обов'язковою умовою розрахунку очікуваної ефективності будь-яких вкладень у цей об'єкт.

Література

1. Урванцева С. В. Інвестиційна привабливість підприємства: сутність та фактори її формування / С. В. Урванцева // Молодий вчений. – 2014. – № 7 (10). – С. 85–89.
2. Чараева М. В. Финансовая оценка инвестиционной привлекательности предприятия / М. В. Чараева // Вестник финансового университета. – 2011. – № 1 (61). – С. 29–33.

Підгрушна Ю. А., ст. гр. ФСГм-21
Налукова Н. І., к.е.н., доцент

ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ЩОДО ФОРМУВАННЯ І ВИКОРИСТАННЯ ПРИБУТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Діяльність підприємств у сучасних умовах характеризується низьким рівнем рентабельності, що пов'язано зі значною собівартістю продукції та збитковістю окремих виробництв. У цьому аспекті вагомим значення набувають питання, пов'язані з розробкою управлінських рішень у даному напрямку. Управління прибутком підприємства – це одна з ланок роботи, яка спрямована на максимізацію фінансових результатів та покращення фінансового становища.

У процесі управління прибутком підприємства необхідно диференційовано підходити до прийняття управлінських рішень залежно від джерел формування прибутку. Основним джерелом формування прибутку підприємства є виручка від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг). У цьому напрямку варто здійснювати управління валовим прибутком підприємства, який виражає фінансовий результат від основної діяльності.

Вважаючи, що основним абсолютним показником прибутковості підприємства є чистий прибуток, який, окрім того, що показує кінцевий